

Bunca Şiir Yangını

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Kasım 2018

Hatırşinas bir gizemin tınısında
Savruk bir nida nakşeden ansızın
Geceye dair hutbenin tam da yarısında
Verdiğim son nefesin hatırına sev beni.

Dilediğince söylen üflediğin o titrek gölgeli
Mumun lav ettiği bir tanrıça mahiyetinde
İçimdeki diri isyanlardan kopamadığım
Bunca şiir yangını.

Bir düşte saklı şahin gözleri ümidin;
Bir sonda dilediğince savunduğun iç sesin
Sonrası meçhul, sevgili.
Yanık teninde şiirlerin
Zorba bir şarkıyım.
Göğün tıpası kayıp düşlerinde
Belki bir temenniyim
Aşk buyur ettiğim kozamdaki
Nidası kayıp gölgelerin
En tutarsız sahibiyim belli ki.

Aşk dilinde aksayan hecelere tutunup
Varlık hükmünde
Sonsuzluğa sarılıp
Hatta ve hatta uyuttuğum dünlerden
Kopan gelen çocukluk hatıralarıma
Düğüm attığım bir kereye mahsus
Bir terennüm armağan ettiğim,
Arka bahçesinde cennetin.

Nöbette geçen ömrün
En yaşlı tayfası adeta
Kaleme aldığım dizelerin
Mahremiyete saldıran beylik bir cümle ile
Solumdaki kayıp sarkacın

Ahenksiz sesiyim
İçin için şakıyan.

Damlayan ne çok hezeyan;
Patavatsız izleklerinde ömrün
Koyu bir leke adeta
İçime tüneyen kuşların
Gagalarındaki sarı benizli rüyalarım:
Ansızın bahşedilmiş ömürmüşçesine
Geçen bunca zamanın afakî uçurumlarından düşen
Beşi bir yerde emeller
Bitimsiz addedilen satırlarda
Ne çok gizem
Aslıma biat.

Aşka inat sevecen bir yalan adeta
Solmaya muktedir hislerin
Titrek ışığında
Galeyana gelen bir düş simsarı belki de;
Büyümeden geçen yıllar
Hani neredeyse taşan coşkum
Varlık kadar kutsal mıdır da bu yolculuk
Hala saklı ilk günkü heyecan...

Şimdi miadımız dolmadan;
Yarımlığımızı tehdit etmeden bunca zulüm ve zindana
Kıstırılmış ruhumla ayan beyan içindeyim kuyunun
Sarnıcı tut ve kavra yüreğine
Diri diri gömülmeyi asla ben talep etmedim:
O deli rüzgâr;
Fıtratta saklı figan
Bir bir dile gelen ömürlük ferman
Saatler sonu vurmada.